सूचना

धुम्रपान र मद्यपानबाट टाढा रहौँ ।
सुखी र स्वस्थ जीवन बिताऔँ ।

नेपाल सरकार
सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालय
सूचना विभाग

राष्ट्रिय दैनिक

प्रतिदिन

PRATIDIN NATIONAL DAILY

दुर्घटनामा दुईको मृत्यु , २२ घाइते

• पृष्ठ ४

वर्ष–१३ ।। अङ्क : ५० ॥ २०७८ वैशाख १२ गते आईतबार (25th Apr. 2021,Sunday) Pratidin National Daily dNo–?÷%÷–

झापामा बालबालिकामा कोरोना संक्रमण बढ्दो

झापा (प्रस) । शुक्रबार बिर्तामोड ४ का दुई वर्ष ५ महिनाका एक बालकलाई कोरोना संक्रमण पुष्टि भएको छ । बालक संक्रमित भएपनि उनका बाबुआमा भने स्वस्थ छन् । केही दिनअघि बिर्तामोडकै १५ वर्ष मुनिका अर्का एक बालकलाई पनि संक्रमण देखिएको नगरपालिकाका स्वास्थ्य शाखाका दीपक सापकोटाले बताए । कोरोना भाइरस संक्रमणको दोस्रो लहरले बालबालिकाहरु नराम्ररी प्रभावित भएका छन् । नेपालमा पछिल्लो समय कुल संक्रमितमध्ये १० प्रतिशत बालबालिका छन् । झापामा दोस्रो लहरमा करिव एक महिनायता कूल ९३ जनामा संक्रमण पुष्टि भएको छ । त्यसमध्ये १८ वर्ष मुनिका ९ जना बालबालिका छन् । पहिलो लहरमा बृद्धबृद्धालाई संक्रमणको जोखिम रहेकोमा अहिले बालबालिकाहरुलाई संक्रमण देखिन थालेको जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालयका फोकल पर्सन जीवन चौंलागाईले बताए । उनले आफ्ना बालबालिकाहरुलाई संक्रमणबाट जोगाउन आग्रह गरे ।

बालबालिकाहरुलाई कोरोना संक्रमण देखिन थालेपछि शहरी क्षेत्रका विद्यालयहरु बन्द छन् । झापाको बिर्तामोड , मेचीनगर र दमक क्षेत्रका विद्यालयहरु गत साताबाट बन्द गरिएका छन् । १८ वर्ष मुनिका बालबालिकाहरुलाई संक्रमणको जोखिम भएका कारण भीडभाडमा जान नदिन र स्वास्थ्य सुरक्षाका मापदण्ड अपनाउन बिर्तामोड नगरपालिकाका सिनियर अहेव सापकोटाले आग्रह गरे ।

अहिले अस्पतालको ओपिडीमा उपचारका लागि बालबालिकामध्ये ५० प्रतिशतमा श्वासप्रश्वाससम्बन्धी समस्या देखिएको चिकित्सकहरुको भनाइ छ । तीन सातायता 'सिस्टम इन्फ्लेमेटोरी सिन्ड्रोम' जस्ता समस्या भएका धेरै बालबालिका अस्पताल आउने गरेको उनीहरु बताउँछन् ।

कम उमेर समूहका बालबालिकामा पहिलो लहरको तुलनामा कोरोनाको नयाँ भेरियन्टको संक्रमण दर निकै बढेको हो । कोरोना संक्रमणको पहिलो लहरमा अहिलेजस्तो बालबालिका प्रभावित भएका थिएनन् । सरकारले बालबालिकामा संक्रमण दर बढेपछि अति प्रभावित क्षेत्रका विद्यालयमा वैशाख मसान्तसम्म भौतिक रुपमा उपस्थित नभइकन पठनपाठन सञ्चालन गर्न निर्देशन दिइसकेको छ । भौतिक उपस्थितिसहितको पठनपाठनमा रोक लगाए पनि घरबाहिर निस्कने अभिभावक तथा परिवारका सदस्यहरुले स्वास्थ्य सुरक्षाका मापदण्ड नअपनाउने गर्दा बालबालिकामा जोखिम बढेको शुक्रराज ट्रपिकल तथा सरुवारोग अस्पतालका सरुवा रोग विशेषज्ञ डा.शेरबहादुर पुन बताउँछन् ।

संक्रमण दर यही अनुपातमा बढ्दै जाने हो भने बालबालिकाको उपचार व्यवस्थापन कसरी गर्ने भन्नेतर्फ ध्यान दिन अत्यन्त जरुरी भएको उनको भनाइ छ ।

कोरोनाको पहिलो लहरबाट पाठ सिक्दै अस्पताल र जनशक्तिको क्षमता अभिवृद्धि गरिरहेको स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालयले बताउँदै आएको छ । कोरोना संक्रमित बालबालिकामध्ये कतिपयमा ' मल्टी सिस्टम इन्फ्लेमेटोरी सिन्ड्रोम इन चिल्ड्रेन' जस्तो जटिल स्वास्थ्य समस्या देखिएको पाइएको छ । कोरोना संक्रमणको दोस्रो लहरमा संक्रमित बालबालिकामा ज्वरो आउने, पेट दुख्ने, शरीरमा डाबर देखिने, श्वासप्रश्वासमा समस्या हुने, झाडापखाला लाग्नेजस्ता लक्षण पाइएको छ। तर, यी लक्षण गर्मीयाममा संक्रामक रोग लाग्दासमेत देखापर्ने हुँदा अभिभावकहरु अन्योलमा पर्ने गरेका छन् ।

एकैदिन १४ जनाको मृत्यु

नेपालमा पछिल्लो २४ घण्टामा मात्रै १४ जनाको मृत्यु भएको छ । झण्डै झण्डै शून्यमा झरिसकेको कोरोना अहिले व्हात्तै बढेको छ । पछिल्लो २४ घण्टामा थप १४ जना कोरोना संक्रमितको मृत्यु भएको छ। योसँगै कोरोनाबाट मृत्यु हुनेको संख्या ३१३६ पुगेको छ ।

तथ्यांक अनुसार पछिल्लो २४ घण्टामा मात्रै थप दुई हजार ६ सय १८ जनामा कोरोना संक्रमण पुष्टि भएको छ ।

देशभर ७ हजार ५ सय २५ नमूनाको पिसिआर परीक्षण र ११४३ जनाको एन्टिजेन परीक्षण भएको थियो । त्यसमध्ये पिसिआर विधिबाट २ हजार ४ सय ८६ जना र एन्टिजेन विधिबाट ११३ जनामा कोरोना संक्रमण पुष्टि भएको हो । काठमाडौं उपत्यकामा भक्तपुरमा ८७, ललितपुरमा १४१ र काठमाडौंमा ६४४ जना संक्रमित थपिएका छन् । यससँगै नेपालमा कूल संक्रमितको सँख्या दुई लाख ९७ हजार ८७ पुगेको छ । गत २४ घण्टामा ३६८ जना उपचारपछि डिस्चार्ज भएका छन् । योसँगै निको हुनेको सँख्या दुई लाख ७७ हजार १२३ पुगेको मन्त्रालयले जनाएको छ ।

ढुंगाले धानेको पुस्ता

बिर्तामोड (प्रस) । अशोक शर्माले सिलौटा बनाएर बेच्ने गरेको पुस्तौं भयो । बाबुबाजेले थालेको पुर्ख्यौली पेशा उनले पनि अँगाले । विगत लामो समयदेखि बिर्तामोड ३ को सैनिकमोड चोकमा उनले सिलौटा बनाएर बिक्री गर्दै आएका छन् । ढुंगामा बुट्टा कुँदेर सिलौटा बनाउने गरेका उनले त्यही पेशाबाट परिवार राम्ररी नै चलाउँदै आएका छन् । सिलौटाकै आम्दानीबाट उनको ७ जनाको परिवारको गुजारा चलेको छ ।

अशोकले यो पेशा गरेको ३० वर्ष भयो । करिब सय वर्षअघि उनका पूर्वजले यो पेशा थालेका थिए। बाजे अनि त्यसपछि बाबुले पनि त्यही ढुंगा नै कुँदेर गुजारा गरे । अहिले अशोकको परिवार धान्ने राम्रो माध्यम त्यही बनेको छ । सैनिकमोडमा उनी सिलौटा बनाउँछन् । त्यसलाई घोडामा राखेर गाउँगाउँ- टोलटोल बेच्छन् । 'यसै व्यवसायबाट आफनो परिवारको गुजारा चलाउँदै छु 'उनले भने ,' गुजारा राम्ररी नै चलेको छ ।' सिलौटा बनाउनका लागि उनी आफै खोलाबाट ढुंगा फुटाएर ल्याउँछन् । खोलाबाट घोडामा ल्याई बाटोदेखि घरसम्म गाडीमा ढुंगा ल्याउने गरेको उनले बताए । ढुंगा ल्याउँदा कर तिर्ने गरेको बताउने अशोकको अनुभवमा ढुंगामा बुट्टा कुँद्नु मेहनत लाग्छ । ' ढुंगामा बुट्टा कुँदेर सिलौटा बनाउन मेहनत लाग्छ 'उनले भने , मेहनतसँगै समय पनि लाग्छ ।' पछिल्लो समय मिक्स्चर आएपछि सिलौटाको माग घटेको छ । मिक्स्चरमा सजिलो र छिटो बनाउन सकिने भएकाले सिलौटामा पिस्ने झन्झट गर्न छोड्दै गएका छन् । तर, अझै पनि धेरै गृहिणीहरु सिलौटा नै मन पराउँछन् । 'मिक्स्चरमा पिसेर खानु भनेको रोगको भण्डार गर्नु बराबर हो' अशोकले भने , 'स्वस्थ खानपानको लागि भान्सामा सिलौटा प्रयोग गर्नु राम्रो हो ।'

सिलौटा उत्पादक अशोकसंग ३०० देखि ७०० रुपैयाँसम्मको सिलौटा छ । अशोक आफ्ना दुईवटा सानो घोडामा राखेर सिलौटा बिक्री गर्न जिल्लाका गाउँगाउँ पुग्छन् । शहर बजारमा भन्दा गाउँमा सिलौटाको माग राम्रै रहेको उनले बताए । ' दिनमा ४-५ वटा बिक्री भइहाल्छ 'उनले भने , ' पेशाप्रति सन्तुष्ट छु ।' जिल्लाभरि घुमेपनि उनले आफ्नो शोरुम भने सैनिकमोडलाई नै बनाएका छन् ।

दमकमा करेन्ट लागेर बालिकाको मृत्यु

झापा (प्रस) । झापाको दमकमा करेन्ट लागेर एक बालिकाको मृत्यु भएको छ । दमक नगरपालिका २ त्रिवेणी टोलकी १५ बर्षीया सबिना श्रेष्ठको करेन्ट लागेर मृत्यु भएको हो । शुक्रबार बेलुका ३ बजे आफ्नै घरको कलमा जडान गरिएको मोटरबाट करेण्ट लागेर गम्भीर घाइते भएकी थिइन् ।उनको एड्भान्स अस्पताल दमकमा उपचारको क्रममा मृत्यु भएको ईलाका प्रहरी कार्यालय दमकले जनाएको छ ।

स्वास्थ्यकर्मीले अझै पाएनन् कोभिड जोखिम भत्ता

काकडभिट्टा (प्रस) । कोभिड-१९ सङ्क्रमणको दोस्रो लहर तीव्र गतिमा फैलिइरहेका बेला मेची प्रादेशिक अस्पतालका स्वास्थ्यकर्मीले पहिलो लहरकै बेलाको कोभिड जोखिम भत्ता पाएका छैनन् । जोखिमको भयावह स्थितिमा सरकारले एक वर्षसम्म भत्ता दिने निर्णय गरेको भएपनि हालसम्म तोकिएको भत्ता पाउन बन्चित भएका छन् । जोखिममा काम गर्दा भत्ता नदिइएपछि मेची अस्पतालका स्वास्थ्यकर्मी तथा कर्मचारी निराश बनेको अस्पतालका सुपरिटेन्डेन्ट डा. पिताम्बर ठाकुरले बताए ।

'कोभिड-१९ को पहिलो लहर सकिएर दोस्रो सुरु भयो, जोखिम उत्तिकै छ', डा. ठाकुरले गुनासो गर्दै भने , 'गत वर्षको भत्ता समेत दिइएको छैन, स्वास्थ्यकर्मी र कर्मचारी निराश छन् ।'
प्रदेश नं १ सरकारले गत आर्थिक वर्षको चार महिना र चालु आर्थिक वर्षको छ महिनाको जोखिम भत्ता दिनुपर्ने हो । गत आवको दुई महिना अर्थात चैत र वैशाखको मात्र भत्ता सरकारले उपलब्ध गराएको थियो ।
अस्पतालले गत आवको चार महिनाका लागि जोखिम भत्ता भुक्तानीका लागि सरकारसँग रु एक करोड २० लाख माग गरेको थियो ।
सरकारले दुई महिनाको रु ६० लाख मात्र पठाइदिएको अस्पतालका लेखा अधिकृत मनोज पोखरेलले बताए । उनका अनुसार अग्रभागमा रहेर काम गर्ने ३२ जनाले एक सय प्रतिशत, मध्यभागमा रहेर काम गर्ने पाँच जनाले ७५ प्रतिशत र बाँकी १६९ जनाले ५० प्रतिशतका दरले दुई महिनाको मात्र भत्ता पाएका छन् ।
खुल्ला सीमानाका कारण झापामा कोरोना सङ्क्रमणका बिरामी दैनिक बढिरहेका छन् ।
अस्पतालमा ७५ बेडको छुट्टै कोभिड अस्पताल नै सञ्चालनमा रहेको छ । जिल्लामा दैनिक १२ देखि १५ जना कोभिड सङ्क्रमणका बिरामी भइरहेको डा. ठाकुरको भनाइ छ । उनले अस्पतालको बेडमा भने हाल तीन जना मात्र बिरामी रहेको जानकारी दिए ।

कनकाई भेट्रान्स कपको उपाधि आयोजकलाई

सुरुङ्गा (प्रस) । पाहुना टोली हाम्रो इटहरी भेट्रान्स क्लबलाई ३-० गोल अन्तरले हराउँदै आयोजक कनकाई भेट्रान्स क्लबले झापाको सुरुङ्गामा सम्पन्न कनकाई भेट्रान्स कप फुटबल प्रतियोगिताको उपाधि जितेको छ । जितसँगै कनकाईले नगद १ लाख १ हजार रुपैयाँ, ट्रफी, मेडल र प्रमाणपत्र प्राप्त गर्‍यो । उपविजेता हाम्रो इटहरीले ६१ हजार रुपैयाँमा चित्त बुझायो ।

शनिबार कनकाई माविको खेल मैदानमा भएको फाइनल खेलमा कनकाईले हाम्रो इटहरीलाई सुरुवातदेखि नै दबाबमा राखेको थियो । हाम्रो इटहरीले केही मुभ बनाए पनि गोल गर्न भने सकेन ।
खेलको १३ औँ मिनटमा कनकाईका रमेश गुरुङले गोल गर्दै सुरुवाती अग्रता दिलाएका थिए । हाम्रो इटहरीको फितलो रक्षापंक्तिको फाइदा उठाउँदै सन्तोष बस्नेतले उपलब्ध गराएको क्रसलाई रमेशले गोलको दिशा दिएका थिए ।
त्यस्तै, रमेशको पासमा सन्तोषले टिमका लागि २४ औँ मिनेटमा दोस्रो गोल गरेका थिए । ४४ औँ मिनेटमा सन्तोषले व्यक्तिगत दोस्रो तथा टिमका लागि तेस्रो गोल गरे ।
गोलपोस्टको दायाँ बार च्यापेर सन्तोषले गरेको प्रहार गोलरक्षकको हातबाट फुत्किएर गोलमा परिणत भएको थियो । १६ र २० औँ मिनेटमा नरेन्द्रमणि लिम्बूको दुईवटा हेडर हाम्रो इटहरीका गोलरक्षक देव कान्तले बचाएका थिए ।
फाइनल खेलको म्यान अफ द म्याच आयोजक कनकाईका सन्तोष बस्नेत भए । उनलाई ढुवानी व्यवसायी महासंघका केन्द्रीय सदस्य तथा युवा व्यवसायी श्याम प्रसाईंले नगद दुई हजार रुपैयाँ प्रदान गरे ।
प्रतियोगिताभरिको उत्कृष्ट गोलरक्षक कनकाईका सञ्जय ठाकुर भए । उनले नगद दुई हजार पाए । उत्कृष्ट खेलाडी रमेश गुरुङ घोषित भए । उनले पनि नगद पाँच हजार पाए ।
विजेता तथा उपविजेता टोलीलाई कनकाई नगरपालिकाका प्रमुख राजेन्द्र पोखरेल, उपप्रमुख मञ्जु प्रसाईंलगायतले पुरस्कार वितरण गरेका थिए ।

कनकाई भेट्रान्स क्लबको आयोजनामा कनकाई माविको खेल मैदानमा भएको प्रतियोगितामा ८ वटा टिम सहभागी थिए ।

व्यावसायिक कृषिसम्बन्धी तालिम

भद्रपुर (प्रस) । झापाको भद्रपुर १० स्थित महिला जागरण भवन छाता चौकमा एकदिने व्यावसायिक कृषिसम्बन्धी तालिम सम्पन्न भएको छ ।

सत्यलक्ष्मी कृषि सहकारी संस्था लि. भद्रपुर १० हनुमान चौकको आयोजना तथा भद्रपुर नगरपालिका १० नं वडा कार्यालयको सहयोगमा शनिवार आयोजित कार्यक्रममा ४० जना शेयर सदस्यहरुलाई तालिम दिइएको हो । तालिमको सहजीकरण कृषि ज्ञान केन्द्रका कृषि अधिकृत गणेश शिवाकोटी र संस्थाका उपाध्यक्ष दिपबहादुर राउतले गरेका थिए ।

भद्रपुर नगरपालिकाकी उपप्रमुख चन्द्रमाया श्रेष्ठको प्रमुख आतिथ्यमा सम्पन्न कार्यक्रममा करेसावारी ,तरकारी तथा फलफुल खेती र पशुपंछी व्यवसायका विषयमा तालिम दिइएको थियो ।

संस्थाका अध्यक्ष नयाँनाथ पाण्डेको अध्यक्षता तथा सचिव युवराज न्यौपानेको संचालनमा सम्पन्न कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि श्रेष्ठ,वडा अध्यक्ष टेकबहादुर खड्का काजी ,संस्थाका सल्लाहकार संयोजक कमलप्रसाद अधिकारीलगायतले मन्तव्य राख्दै आफूले सिकेको सीपलाई व्यवहारमा कार्यान्वयन गर्नुपर्नेमा जोड दिएका थिए ।

झापाका....

अस्पतालले आफ्नै प्लान्ट भएपछि अस्पतालमा अक्सिजनको अभाव नहुने र आपूर्ति व्यवस्था भरपर्दो हुने विश्वास लिएका छन् ।
मेची अस्पतालका लेखा अधिकृत मनोज पोखरेलका अनुसार दैनिक ३५ वटा सिलिण्डर भर्न सक्ने क्षमताको प्लान्ट बनाउन लागिएको छ । ठूला र साना गरी ४७ वटा अक्सिजन सिलिण्डर हाल अस्पतालमा रहेको र दैनिक २० देखि २५ वटासम्म खपत हुँदै आएको छ । कोभिडका बिरामी बढ्दै जाँदा अक्सिजनको माग अरु बढ्ने उनले बताए । बिएण्डसी हस्पिटलले पनि वैशाखभित्रै आफ्नै प्लान्टबाट अक्सिजन उत्पादन गर्ने जनाएको छ ।

आफ्नै परिसरमा पूर्वाञ्चल क्यान्सर अस्पतालसमेत सञ्चालन गर्दै आएको बिएण्डसी हस्पिटलमा दैनिक ३५ देखि ४० वटा सिलिण्डर खपत भइरहेको हस्पिटलका जनसम्पर्क अधिकृत प्रमिश गिरीले बताए । 'सबै बिरामीलाई अक्सिजन चाहिँदैन', हस्पिटलका जनसम्पर्क अधिकृत गिरीले भने , 'आइसियु र जटिल समस्या भएका बिरामीलाई चाहिने हुँदा अहिले यतिले पुग्दैछ ।' हस्पिटलले हरेक शैयूया र इमर्जेन्सी कक्षमा अक्सिजनको पाइपलाइन पुऱ्याएको छ ।
कोभिड-१९ को सङ्क्रमण बढेसँगै अक्सिजन समेत थप चाहिने हुँदा दैनिक ५० सिलिण्डर अक्सिजन उत्पादन गर्ने तयारीका साथ प्लान्ट निर्माण अन्तिम चरणमा पुगेको उनको भनाइ छ । बिएण्डसी हस्पिटलले प्लान्ट निर्माणमा रु पाँच करोड लगानी भइसकेको जनाएको छ । हाल अस्पतालले सुनसरीको इटहरीस्थित निजी सप्लायर्सबाट अक्सिजन खरिद गर्दै आएको छ । भद्रपुरको ओमसाई पाथिभरा हस्पिटलले आगामी असार मसान्तभित्रै अक्सिजनको आफ्नै प्लान्ट सञ्चालनमा ल्याउने जनाएको छ ।

हस्पिटलका प्रबन्ध निर्देशक बालकुमार पोखरेलले हाल प्लान्टको पाइपलाइन जडान कार्य भइरहेको जनाउँदै रु ६० लाखको लागतमा अक्सिजनको प्लान्ट जडान गरिने बताए । बिर्तामोडको जलकन्या सप्लायर्सबाट हाल अक्सिजनको सिलिण्डर खरिद गरिँदै आएको उनले जानकारी दिए । झापाको मेची प्रादेशिक अस्पताल, बिर्तामोडको बिएण्डसी हस्पिटल र भद्रपुरको ओमसाई पाथिभरा हस्पिटलमा सरकारी स्वास्थ्य बीमा कार्यक्रम लागू भइसकेको छ । बिर्तामोडमा रहेको बिर्तासिटी अस्पतालले नयाँ भवन निर्माणाधीन रहेको हुँदा सोही भवनमा अक्सिजनको प्लान्ट राखिने जनाएको छ ।

दुर्घटनामा दुईको मृत्यु , २२ घाइते

झापा (प्रस) । झापाको कमल गाउँपालिका-४ मा मोटरसाइकलले ठक्कर दिँदा एकजना बालकको मृत्यु भएको छ ।
शनिबार अपरान्ह सितापुरी भन्ने स्थानमा प्र-१-०१-०१२ प १६०२ नम्बरको मोटरसाइकलले पैदलयात्री सोही गाउँपालिका ५ बस्ने ७ वर्षीय निश्चल खड्कालाई ठक्कर दिएको थियो । मोटरसाइकलको ठक्करबाट गम्भीर घाइते भएका खड्कालाई दमकस्थित लाइफलाइन अस्पताल पुऱ्याउनेबित्तिकै चिकित्सकले मृत घोषणा गरेको दमक ट्राफिकले जानकारी दिएको छ । ठक्कर दिने सवारी र चालकलाई दमक प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएको छ ।
त्यस्तै खोटाङ हलेसीतुवाचुङ नगरपालिका १ कदुवास्थित पहाडी लोकमार्गमा शनिबार बिहान ११ बजे हलेसी दर्शन गरी सप्तरीतर्फ फर्किंदै गरेको बस दुर्घटना हुँदा एकजनाको मृत्यु भएको छ भने २२ जना घाइते भएका छन् । बा ३ ख ९२८५ नम्बरको बस आफै अनियन्त्रित भई सडकबाट अन्दाजी १५ मिटर तल्लो सडकमा खसेर दुर्घटना हुँदा सो बसका सह-चालक सिन्धुली घ्याङलेक गाउँपालिका १ का २५ बर्षीय अनिल तामाङको घटनास्थलमा नै मृत्यु भएको हो । २२ जना घाईतेमध्ये १६ जनाको अबस्था सामान्य रहेको प्रहरीले जनाएको छ । बसमा चालकसहित ३९ जना यात्री सवार रहेका थिए ।
दुर्घटना भएको जानकारी पाएलगतै प्रहरी चौकी च्यास्मिटर, ईलाका प्रहरी कार्यालय हलेसी र जिल्ला प्रहरी कार्यालय खोटाङबाट प्रहरी नायव उपरीक्षकको कमाण्डमा प्रहरी टोली खटिएर घाईतेहरुलाई उपचारको लागि पठाएको छ । उक्त दुर्घटनामा अबरुद्ध भएको सडक दिउँसो सवा २ बजे जेसीबी लगाएर दुर्घटना भएको बसलाई साईड लगाई बाटो सुचारु गराएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय खोटाङले जनाएको छ ।

ब्राउनसुगरसहित एकजना पक्राउ

झापा (प्रस) । झापा अर्जुनधारा नगरपालिका -८ का १९ बर्षीय राहुल राजवंशीलाई प्रहरीले लागूऔषध ब्राउनसुगरसहित पक्राउ गरेको छ । शुक्रबार बेलुका सवा ४ बजे लागूऔषध नियन्त्रण ब्यूरो काँकडभिट्टाबाट खटिएको टोलीले मेचीनगर - ६ पिंकी ठ्याकबाट राजवंशीलाई २ ग्राम ५०० मिलिग्राम ब्राउनसुगरसहित पक्राउ गरेको ईलाका प्रहरी कार्यालय काँकडभिट्टाले जनाएको छ ।

पर्यटकको...

अवलोकनमा जाने पर्यटकले नै होमस्टे भरिभराउ हुने गरेको सञ्चालकहरु बताउँछन् । करिब डेढ दर्जन घरमा होमस्टे सेवा गरिएकोमा कुनै दिन सबै घरमा पाहुनाको बास हुने गरेको सञ्चालक सन्तोष लिम्बूले जानकारी दिए ।

लिम्बू समुदायको मौलिक कला र संस्कृति प्रदर्शनले होमस्टेमा आउने पाहुनाको मन जित्दै आएको छ भने गाउँ नै ढाकेको अलैंची खेतीसमेत अवलोकन गर्नमा पाहुनाहरु व्यस्त हुने गरेका छन् । अर्का सञ्चालक सन्तकुमार लिम्बूका अनुसार होमस्टे सेवा लिन आउने सेवाग्राही अर्थात पाहुनालाई लिम्बूको मौलिक संस्कृति याःलाङ (धान नाच), केःलाङ (च्याब्रुङ नाच), येःबालाङ (बिजुवा नाच) जस्ता प्रस्तुतीहरु देखाउने गरिएको छ । होमस्टेलाई व्यावसायिक रुपमा भन्दा पनि सेवामुखी बनाइएको सञ्चालक समिति अध्यक्ष लिम्बूको भनाइ छ ।
सरकारले फुङफुङ्गे झरनालाई पर्यटकीय गन्तव्यको सूचीमा सूचीकृत गरेपछि साथै झरनासम्म नै सडकको पहुँच पुगेपछि पर्यटकको उपस्थिति बाक्लिँदै गएको हो । सदरमुकाम फङ्लिङदेखि सवारी साधनमार्फत मेरिङ्देन गाउँपालिकाको दोभान बजार, सान्थाक्रा, थुकिमा हुँदै करिब साढे तीन घण्टामा झरना पुगिन्छ । जिप, ट्याक्सी, मोटरसाइकलजस्ता सवारी साधनमार्फत फुङफुङ्गे झरना पुग्न सकिन्छ ।

सहकारी अभियन्ता अधिकारीलाई पितृशोक

भद्रपुर (प्रस) । सहकारी अभियन्ता घनश्याम अधिकारीलाई पितृशोक परेको छ । नेपाल बचत तथा ऋण केन्द्रीय सहकारी संघ (नेफ्स्कून)का केन्द्रीय सदस्य , जिल्ला बचत तथा ऋण सहकारी संघ झापाका अध्यक्ष, नेकपा एमाले जिल्ला सचिवालय सदस्य , वीरेन्द्र उच्चमावि चन्द्रगढीका अध्यक्ष अधिकारीका पिता चन्द्रप्रसाद अधिकारीको शनिबार ६७ वर्षको उमेरमा निधन भएको हो । उनको शनिबार दिउँसो कनकाई माईमा अन्त्येष्टि गरिएको परिवारले जनाएको छ । मृतक चन्द्रप्रसाद तीन छोरामध्ये माइला छोराको शिवसताक्षीस्थित घरमा बस्दै आएका थिए ।

बिर्ता (सेफ्टी तथा ढल सफाई)
बिर्तामोड , झापा
(पहाडी क्षेत्रमा पनि यो सेवा उपलब्ध छ ।)

भूपाल बुढाथोकी
023-545402
9825952677
9825952680
पुर्वाञ्चलमै सबैभन्दा ठूलो भ्याकुम सिस्टमबाट सफाई गरिन्छ ।
सेफ्टी तथा ढल सफाई गर्नु परेमा हामीलाई सम्झनुहोस ।

बिर्तामोड नगरपालिका
नगर कार्यपालिकाको कार्यालय
स्वास्थ्य शाखा

राष्ट्रिय भिटामिन 'ए' कार्यक्रम तथा जुकाको औषधी खुवाउने कार्यक्रम सम्बन्धी अत्यन्त जरुरी सूचना

मिति २०७८ वैशाख ६ र ७ गते ६ देखि ५९ महिना उमेर समुहका बाललालिकालाई भिटामिन ' ए' क्याप्सुल खुवाउने र १२ देखि ५९ महिना उमेर सम्मका बालबालिकालाई जुकाको औषधी खुवाउने कार्यक्रम संचालन हुँदैछ ।
कोरोना भाईरस कोभिड १९ संक्रमण जोखिमबाट जोगिन स्वास्थ्य सुरक्षाका उपाय अपनाई सावधानीका साथ आफ्ना बालबालिकालाई नजिकको वितरण केन्द्रसम्म लगेर भिटामिन 'ए' क्याप्सुल तथा जुकाको औषधी खुवाउनुहुन सम्बन्धीत सबैको जानकारीको लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको हो ।
कोभिड १९ संक्रमणको जोखिमबाट बच्न भिटामिन 'ए' वितरण केन्द्रमा जाँदा निम्न सुरक्षाका उपाय अपनाउनुहुन अनुरोध गरिन्छ ।

- **वितरण केन्द्रमा भिडभाड नगर्ने**
- **एक व्यक्ति र अरु व्यक्ति वीच कम्तिमा दुई मिटरको भौतिक दुरी कायम गर्ने**
- **आफ्ना र बालबालिकाको सुरक्षाका लागि अनिवार्य रुपमा मास्कको सही तरिकाले प्रयोग गर्ने**
- **साबुन पानीले पटक पटक हात धुने वा सेनिटाइजरले हात सफा गर्ने ।**

नव वर्ष २०७८को शुभकामना
नववर्ष २०७८ सालको उपलक्ष्यमा संपुर्ण शेयर सदस्य तथा देशविदेशमा रहनुहुने नेपाली दाजुभाई तथा दिदीबहिनीहरुमा सु-स्वास्थ्य तथा दिर्घायुको कामना सहित हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।
व्यवस्थापक: विवेक दङ्गाल अध्यक्ष : सन्तोष सुब्बा
सम्पन्न बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.
बिर्तामोड, झापा

gj ;~rf/ uk| k|fl=åf/f k|sflzt tyf gj ;~rf/ ck|;]6 dlb|t sfof{no ebk'/ a; :6]08 klZrd, uh'/dv l6f]h, lat{df]8 -e|mkf_ kmf]g g+)@#–%$#*@) 0dh pratidin65@gmail .com अध्यक्ष : युवराज दाहाल ।। सम्पादक : राजेन्द्र गौतम

अभिव्यक्ति

प्रथाका एक कविता

मेटाइएको अनुहार

पातलो छायाँ ओढेर
भीसी तक्माको किनाराबाट
खै केले नियालिरहेछ
जिन्दगीका यी किरिङमिरिङ तस्बिरहरू ?
०००
यो रित्तो मचानमा बसेर
यतिखेर
किन मुर्चुंगा फुकिरहेछन्
युद्धले खाएका तन्नेरी पारूहाङहरू ?
र, यी तमोरका छालहरू
आफ्नो मष्तिस्क आफैँ चपाउँदै
अब कहिलेसम्म
यसरी बगिरहन्छन्, इतिहासको चिसो आँसु ?
०००
मुन्धुम फुकेर
फ्याँकिएका अक्षताजस्तै सुब्बाहरू
चंगा चेट भएर
यो रङ हराएको आकाशमा
किन होला बेखबर कावा खाइरहेछन् ?
आफ्नै अनुहार मेटिएर
उदास बनेका यी लुंगेली हिमालहरू
भन न युमा !
कुन युगदेखिका मौन साक्षी हुन् ?
र, भोकको तुवाँलोभित्र
उहिल्यै हराएको एक फुर्लुङ भरोसा
आज आतंक बनेर
किन यसरी घुमिरहन्छ, फनफनी बुढेसकाल ?
०००
धान-नाचमा पिरती लाएर
हलक्कै अग्लिएका
बुढासुब्बाका थुम्केली पहाडहरू
आज किन अशान्त छन्
फेदङवा-बाजेका दुःखित मनहरूजस्तै ?
बैंसालु वसन्त बान्किएर
कोरली रहरहरू मुस्कुराइरहेको वनमा
कहिलेसम्म फत्रिरहन्छन्
अनुहार गुमाएका आदिम वुकी फूलहरू ?
०००
काभ्राका पिपिरा टिपेर
जीवनको टुकी जलाइरहेका फाल्गुणीहरू
किन विवश पारिन्छन्
आफ्नै बैंसमा रेटिएर आत्महत्या गर्न ?
यो उराठ झोडाको तुफानभित्र
खै कहिलेदेखि
चल्न थालेको हो, चैत्रको हुरहुरे बतास ?
र, शिरको टोपी निचोरेर
मान्छेहरू विवश भइरहेछन्
सभ्यताको एउटा बाटुलो अनुहार पुछ्न !
०००
झरीले खाएर
आधा मक्किएको पेरुङ्गोजस्तै
खुर्पेटे आँखाहरू
आफ्नै विश्वासका खोरियाहरूमा टेकाउँदै
किन भने होलान् जीजुबाजेले
'न्पघेन सोरेक्यापान चाःन्नीन पा आनि इन्नेरो' ?
उमेरको फक्ताङ्लुङ
आज ७० शिशिर झरिसक्दा पनि
अझै अनुत्तरित नै छन्
डम्बरहाङका लाटो जिन्दगीका जिज्ञासाहरू !
०००
प्रश्नहरूको झिरमा उनिएर
उसँगै छटपटिरहेछ
यतिखेर फाल्गुनन्दको पुरानो समाधि पनि !
र, इतिहासको टापले कुल्चिएर
रगताम्मै भएर बगिरहेछ
जीवन सुसाउदै ओरालो झर्ने तमोर खोला !
साँच्ची !
कहाँनेर छ होला
त्यो प्रिय सोरेक्यापान रङ
हाम्रो शिरमाथि लहराउने झन्डाको परिधिभित्र ?
०००
यो बगैँचाको चतुर्भूजी आयतन
वर्षौं-वर्षदेखि
डम्बरहाङ चुपचाप चुपचाप हेरिरहेछ !
थाहा छैन
कसले मेटाइदियो होला
यो इन्द्रेणी देशबाट उसको राजले अनुहार ?
ओ, त्रिविष्टवहरू हो !
तिमी स्वीकार गर या अस्वीकार
इन्द्रेणी भन्नु नै
रङहरूको कलात्मक समष्टि नै त हो !

मान्छे र उसको संस्कार

• लीलासिंह कर्मा

अनवरत साधना, निष्ठा र समर्पणबाट नवीन विचार, नयाँ सोच र स्वादिष्ट शैलीको प्रादुर्भाव हुन्छ। तिनै विचार, सोच र शैलीद्वारा आफ्नो आचार, व्यवहार र सदाचारअनुरूप गति बन्छ। विचार, सोच र शैली परिष्कृत र स्वीकृत भएपछि मान्छे स्वयम् प्रसिद्ध हुनुभन्दा सिद्ध हुन प्रेरित हुन्छ। बलभन्दा सामर्थ्यलाई महत्व दिन्छ । बुद्धिभन्दा विवेक प्रतिष्ठित भएको ठान्छ र स्वार्थभन्दा पुरुषार्थलाई पवित्र मान्दछ ।

यो मान्नु, ठान्नु, महत्व दिनु र प्रेरित हुनुबाट जीवनपद्धति, प्रवृत्ति र संस्कारमा परिवर्तन, परिमार्जित र विकसित भएर आफ्नो निष्ठा र प्रतिनिष्ठाप्रति इमानपूर्वक जागरूक हुन सकिने दृष्टिकोणको विकास हुन्छ। जीवनको आदर्श, मूल्य र मान्यताप्रतिको आस्थामा विकृति नभएर कृति मोहित र प्रोत्साहित अनि सम्मानित पनि रहन्छ । आदर्श, मूल्य र मान्यतालाई गरिमामय बनाउनु भनेको आफूमा आफैँले आस्था र विश्वास बढाउनु हो भन्ने पनि बुझ्नुपर्छ ।

मान्छेको आधारभूत आवश्यकता पूर्ति, मानसिक साधना र विकासको गतिमा क्रान्ति नआउन्ज्याल शान्तिको स्थापना मात्र होइन, उसको महिमान्वित विचारधारा पनि अनुभूत हुन भ्याउँदैन । समग्र दृष्टिको प्रकाशनका निम्ति जीवनप्रतिको मूल्यांकन र आकर्षण अनि जिजीविषा अनिवार्य नै हुन्छ, जसको अनुकरण नै प्रेरणापद हुन सकोस् ।

आफ्नो उच्च चरित्र, निर्मल नैतिकता र परोपकारी मानसिकता यसका लागि 'रक्षाकवच' हुने तथ्य पनि बिर्सनु छैन । अनेकन् आग्रह, दुराग्रह र विकार त्याग्न सके सत्कार र स्वीकारको शोध र खोजले सार्थक हुँदै जाने वास्तविकता पनि निश्चित छ । मुखले त्यागको डिङ हाँकेर 'खान्न खान्न लोकाचार, खान थाल्यो माना चार' गर्नु एक प्रकारले आफैँलाई ढाँटेर आफैँमाथि घात गरेर आफ्नै अवमूल्यन र अपमान गर्नु हो । मुख्यतः आफूबाट सम्पन्न व्यवहार समग्रमा स्वीकृत र सम्मानित भयो भने त्यो खोटरहित भएको माने हुन्छ !

चरित्र, नैतिकता र सेवाभावलाई 'ओरालो लागेको मृग' बनाउनेहरू आफ्नो क्षणिक स्वार्थपूर्तिमा 'टिप्न बिर्सेको घिरौँलाजत्रो नाक' पारेर मख्ख छन् । यस्तो वैचारिक स्वभावमा अरूको दुःखमा दुखित हुनु र अर्काको सुख र सन्तुष्टिमा हर्षित रहनु अनि अर्काको प्रतिभाबाट प्रभावित हुनु सच्चा मनुष्यत्व हो भन्नु 'भैँसीको अगाडि बीन बजाउनु'जस्तै हो भन्ने पनि ज्ञातव्य नै छ । तर, 'क्रोध' हानिकारक छ भन्ने जान्दा-जान्दै 'क्रोधाग्नि' बल्ने गरेको विषय सर्वव्यापक छ । क्रोधले कसैलाई छोडेको छैन र मिथ्याभिमानसँगै अहंकार पनि छायाजस्तै भएर नछुट्टिने गरेको पनि कसैबाट लुके-छिपेको छैन । हुनसक्छ, त्यो मात्रामा, आकारमा र प्रकारमा भिन्नता हुनसक्छ ।

आफ्नै मनको बह पनि कनीकनी भन्नुपर्ने बाध्यता भएकाहरूको कथा र व्यथा लेख्न कनीकुथी गर्नुपर्नेहरूको कैरन स्वयम्मा उधिन्नैपर्नेछ। 'हलेदो भनेपछि कोट्याउनुपर्छ र ?' इज्जत र आमदको ख्याल नगर्ने, पुर्खाको कीर्तिको त परै जाओस्, 'बाउको बिँडो पनि थाम्न नसक्ने'हरू सतीको सरापबाट पर्यन्तमुक्त भएर अभावको तापबाट मुक्ति चाहन्छन् । 'गर्नु भन्नु तेरै बाईस' गर्नेहरूको प्रगति स्वयम्का लागि अक्कर र ठक्कर दुवै हुनसक्छ भने अरूका लागि कस्तो परिणामको होला, त्यो सहजै अनुमानभित्र आउन सक्छ ।

मान्छे 'मन'जस्तै भएर स्वतन्त्र त हुन सक्दैन। किनभने, उच्छृंखलता कसैका लागि पनि स्वीकार्य हुन सक्दैन । यद्यपि, जेजस्तो सुख, समृद्धि र शान्ति भए पनि 'बन्धन'मा बस्न रुचाउँदैन । यसको कारक के पनि हो भने मान्छेसँग 'विचार' पनि छ । तर, ऊ जानेर पनि र बुझेर पनि 'कात्रो'मा ढुकुटी र भकारी छैन भन्ने सत्यलाई बुझ पचाउन चाहन्छ । र, यस विषयमा आफैँलाई ढाँटेर पनि स्वान्तः र सुखाय हुन अभ्यस्त भइसकेको छ भन्ने पनि बुझिएकै विषय हो । तैपनि, किन हो 'बिन्ती' गर्ने परम्परा पनि छ । कहीँकतै त 'बिन्ती त बिन्ती जुँगा समाई बिन्ती' गर्ने पनि छन् । बिन्ती भनेको 'करजोरी' पो हुन्छ !

आज केही र असल मान्छेहरू बुद्धि, शुद्धि र शान्तिको सोध-खोजमा छन् । तर, ती सब प्राप्त गर्न सामूहिक रूपमै भोक र भयको निवारण गर्नुपर्छ भन्नेतिर आफ्नै स्वार्थवस् अग्रसर हुन अशक्त छन् र चाहँदैनन् पनि ! जीवनमूलक नीति तथा नेतृत्व र व्यक्तित्वको खोज पनि भइरहेकै छ। तर, 'जुन जोगी आए पनि कानै चिरेका !' भनिने मात्र पाइएका छन् । यसबाट मान्छे स्वयम् निराश हुन थालेका छन् ।

त्यसैले 'नीतिका कुरा गर्धनमा छुरा' भएर नैराश्य, भविष्यको भय र चिन्ताले 'दिन भोक न रात निद'को स्थिति भोग्न बाध्य भएका हुन् । विस्फोट हुनु अगाडि धैर्यका साथ पर्खन र हेर्नमा प्रवीण र अभ्यस्त पनि भइसकेका छन् । शालीनताका लागि कुलीनता चाहिन्छ। 'कुलगुनको बाला दूधगुनको बुद्धि' मुक्तमा भनिएको होइन । मान्छेको रूपान्तर, अनुवाद र भावानुवाद मान्छे नै हो भन्ने सत्य र तथ्य जगजाहेर छ । सफल जीवनका लागि उर्वर मस्तिष्क, ऊर्जावान् र सक्रियता र विवेकपूर्ण चेतना अनि सत्यं, शिवं, सुन्दरंले भरिएको सिर्जना आवश्यक पर्छ ।

यसका निम्ति आफ्ना दशेन्द्रियहरूलाई आफ्नै खट्नमा राख्नुपर्नेमा राजाको राँगो फुकेसरी पारेर जता जान्छ, त्यो सँगै बग्ने गरेर नै आजको स्वच्छन्दता र उच्छृंखलता परिणाममा आएको हो । जसबाट धनको दम्भ र गरिबीको विम्ब विकसित भएको हो । राष्ट्रियताको सुन्दर स्वरूप भनेको माटो, मुटु, मुलुक र मुलुकप्रति ममतापूर्वक समर्पण र साधनारत हुनु हो ।

समग्रमा उर्वरा प्राप्त भएमा मान्छेको दुःख, कष्ट र अभाव निवारण गर्न मान्छेलाई सहज उपायको सुझबुझसहित उपायको धारणा फल्न-फुल्न सक्छ । यसो भएमा आइलागेका र आइलाग्ने हरेक घटना र दुर्घटनाहरूमाथि प्रारम्भमै जाइलाग्न पनि सकिन्छ, जो स्वतन्त्र अस्तित्वको परिचय हो । यस यात्रामा हिँड्दै जाँदा भाषा, साहित्य, संस्कृति र कलाको समृद्धि नै मुलुकमा आध्यात्म तथा भौतिक समुन्नतिको सोपान हो भन्न सक्ने होइन्छ र त्यो योग्यतामा पुगिन्छ ।

आदर्श र चरित्र राष्ट्रकै गहना हो र इमानदारिता र सक्रियता उन्नत लक्ष्यमा पुग्न बहाना हो भन्ने जान्नु पनि राम्रै हो, जसको ज्ञान यसरी नै प्राप्त हुन्छ । यो स्वाभाविक परिस्थितमा परिवर्तन आइरहन सक्छ । अतः पुरानो मान्यता र विचारधारामा पुनर्मूल्यांकन गरी परिस्कृत र स्वीकृत दृष्टिकोण अपनाउनु प्राकृतिक चाहना हो, जसबाट आउँदो पिँढीका लागि ज्योति प्रदान गर्न सकियोस् । समग्रमा भन्नु र गुन्नुपर्दा मूल्य र मान्यताको निर्धारण र आदर्शको सन्देश र निर्देश सार्थक हुनुमै सबैको कल्याण हुनु हो । प्रत्येक विचारशील पारखीहरू उपयोग, सदुपयोग र सुन्दर प्रयोगको स्रष्टा र द्रष्टा हुने गर्दछन् । त्यसो त आजको उछिनपाछिनमा हाम्रो गौरवमय अतीतले सुनौलो भविष्यका लागि प्रेरणा र पद देखाइरहेको छ भनेर कसले पत्याउने ? तर पनि वर्तमानलाई गतिशील बनाउनुचाहिँ स्वयम् मान्छेको प्रमुख कर्तव्य हो र कर्म र धर्म पनि हो भन्ने जान्नुचाहिँ आवश्यक छ ।

आत्मा, परात्मा र जीवात्मासहित तृप्ति हुने बौद्धिक, भौतिक र आध्यात्मिक मिश्रणको जीवनशैली र पद्धति हो, धारणा र कारण पनि त्यही हो । त्यसो त चौरासी व्यञ्जनका अगाडि चौरासी जुनीको के अर्थ ? त्यसै पनि भोलिको सुखका लागि, जसको कुनै प्रत्याभूति पनि छैन आज दुःख भोग्नु र शोक गर्नुको औचित्य नै के छ ? यस्तो अर्थ नभएको अनर्थ र अनुचितलाई मान्यता दिएर निरुद्देश्य यात्री बन्नु समष्टिमा कुनै लक्ष्य भेट्न खोज्नु हुँदै होइन । त्यसो त हाम्रा कैरनहरू नै त्यति उत्साहप्रद कहाँ छन् र ? 'हामी ताक्छौँ मुढा, बन्चरो ताक्छ घुँडा'मा हाम्रो जीवन र जीविका लमतन्न छ । त्यसो त हामीले नै कसलाई पो के नासो दिएका छौँ र हाम्रो चासो लिऊन् !

हामी मितजस्तो पवित्र सम्बन्धलाई पनि 'म आउँछु, के दिनुहुन्छ ? तपाईं आउँदा के ल्याउनुहुन्छ ?' भन्ने सोच र आशबाट ग्रस्त छौँ । यस्तो निम्न स्वार्थ र विचार लिएका हामीसँग लक्ष्य, विन्दु र गति नै के हुन्छ र ? भए पनि त्यो 'मै खाऊँ मै लाऊँ'मा सीमित हुन्छ । जबकि, जीवनलाई निरन्तरता दिन विद्या, बुद्धि र विवेकले नै परिष्कृत दृष्टिकोण र विचारका साथ गति प्रदान गर्न समर्थ हुन्छ।

मान्छे स्वयं संस्कारित चेतना हो। उसमा नैराश्य र पलायन पनि छ । उत्साह र प्रोत्साहन त उसको नैसर्गिक अधिकार नै हो । त्यसकारण मान्छेको गतिविधि, क्रियाकलाप र वार्तालाप स्वभाव र अभावको संगम हो । लोभ, मोह, काम, क्रोध र बोधले गाँजेको मान्छेको आफ्नो अस्तित्व, व्यक्तित्व र कृतित्वबाट आफ्नै अन्तरकुन्तरमा परेर 'कहाँ जान्छस् बिलाउने ? हराउनेको देशमा' पुग्न अग्रसर छ र 'वनसाङ्लाले घरसाङलालाई लघार्यो' भन्दै 'शंकाले लंका पिट्न खोज्दै छ' मा पुग्न बाध्य छ। अर्थात् कसरी भने यहाँ आफैँलाई ढाँट्न सकिएन भने बाँच्न निकै गाह्रो हुने स्थिति छ । यस्तै भएर मान्छेको संस्कार बिग्रँदै गएर 'बारी रूखो मल हालाम्ला, कर्म रूखो क्यारुम् ?' मा पुगेको छ । आगे कस्तो हुन्छ ? त्यो आगेकै लागि थाती रहोस् ।

(लीलासिंह कर्माको निबन्धसंग्रह 'मान्छे बन्नै सकिएन'बाट ।)

'तँजस्तो 'देशद्रोही' यो देशलाई चाहिएको पनि छैन !'

• निशेष कार्की

विस्तारामा पल्टिनासाथ निन्द्रा देवीको शरणमा पुग्ने मान्छे देखेकी मलाई ईर्ष्या हुन्छ । म हरात जोडतोडले निदाउने प्रयत्न गर्छु । मेरो दैनिकी कसरत हो निदाउने प्रयत्न गर्नु ।

मनमा अनेकन कुरा खेल्छन् । मस्तिष्कले कैयन तर्क काट्छन् । मन र मस्तिष्कको घम्साघम्सीमा मेरो निन्द्रा छेउ लागेर बस्छ ।

अझ आजकालको प्रविधिले भरिपूर्ण हाते मोबाइल फोन र सामाजिक संजालको लिप्तताले कहिलेकाहीँ रात छर्लङ्ग भएको पत्तै पाउँदिनँ । सारा संसार समेट्ने यति सानो यन्त्र देखेर म कुनै बेला चकित हुन्छु । गजबको मगज छ मान्छेसँग। उसले गर्ने आविष्कारहरू देखेर म जिल पर्छु । सामाजिक संजालले भौगोलिक दूरीलाई निकै खुम्चाई दिएको छ । कुनै बेला म विदेशमा छु भन्ने भान पनि हुँदैन । इस्टमित्र र आफन्तीहरूसँग नियमित रूपमा कुराकानी हुन्छ ।

मेरो एउटा साथी छ लगौटिया यार ! सानोमा हातले जांगे र सासले सिंगान तान्दै हिँड्दा देखिको मित्रता हो हाम्रो । अचेल हाम्रो कुराकानीमा परिपक्वता भित्रिएको छ ।

घर व्यवहार, राजनीतिक चिन्तन र जीवन दर्शनजस्ता गहकिला शीर्षकमा हामी घन्टौं आ-आफ्नो तर्क राख्छौं । ऊ केही समय पहिले विद्यार्थी राजनीतिमा सक्रिय थियो । अचेल एक राजनीतिक पार्टीको युवा नेता भएको छ ।

हिजो राति कुरैकुराको सिलसिलामा उसले देश विकास नहुनुको मुख्य कारण नेपाली विदेशिनु हो भन्ने तर्क राखेको थियो जसमा मैले विमति राखें । तर्कले विवादको सिर्जना गर्यो । र विवादले क्रोधको । ऊ क्रोधित हुँदै भन्यो, 'तँजस्तो 'देशद्रोही' यो देशलाई चाहिएको पनि छैन' र अचानक अफलाइन भयो ।

अहिले म आफ्नो कम्प्युटर अघि बसेर उसलाई प्रतिक्रिया लेख्दै छु । मेरो मस्तिष्कमा हिजोदेखि तैंले लगाएको आरोप ठोक्किराखेको छ । जति सोच्छु त्यति गम्भीर बन्दै जान्छ आरोप । राष्ट्रियता मापन गर्ने तेरो आधारहरूप्रति म अनविज्ञ छु । मभित्रको राष्ट्रियता प्रमाणित गर्नुपर्ने आवश्यकता ठान्दिनँ तर पनि आत्मसन्तुष्टिको निम्ति भए पनि मेरो हृदयको भावना उजागर गर्दैछु । थोरै अतितबाट सुन् ।

नयाँ नेपाल निर्माणको निम्ति मेरो कान्छा बुवा आफ्नो श्रीमती र बालक छोरालाई छोडेर क्रान्ति गर्न घरबाट निस्किएका थिए । कान्छा बुवाको निर्णयप्रति मेरो बुवाको अस्वीकृति थियो ।

घर छोड्नु अघि उनले भनेका थिए, 'दाइ, यो लडाइँ म आफ्नो लागि हैन हाम्रो सन्तानको निम्ति लड्न जान लागेको हुँ। मलाई न रोक्नुस्। नत्र भोलि हाम्रो सन्तानलाई दिने जवाफ मसँग हुने छैन ।' बुवा निःशब्द हुनुभयो ।

त्यस दिन घरबाट निस्किनु भएको कान्छो बुवा फेरि कहिल्यै फर्केर आउनु भएन । उहाँको पार्टी सत्तामा पनि पुग्यो। देश र जनताले के प्राप्त गरे त्यो जगजायर छ । देश विकास भयो भएन त्यो तँ आफैं जान् तर नेताले मनग्य विकास गरे। तीन वर्ष अघि खाडीमा गएको कान्छो बुवाको छोरो बाकसमा नेपाल फर्कियो। मेरो कान्छो बुवाको त्याग, भाइको गुमेको जीवन र कान्छी आमाको बेदनामा तेरो राष्ट्रियताको थोरै धर्का देख्छस्/देख्दैनस् मलाई थाहा भएन ।

अब म तलाई थोरै मेरो वर्तमान परिवेश सुनाउँछु । पूर्व-मेचीदेखि पश्चिम महाकालीसम्मका हामी नेपाली यहाँ समेटिएर बसेका छौं । हामी विभिन्न जातजाति र भेषभूषाका पक्कै होलाऊँ तर हामीमा कुनै विभेद छैन । एक विद्यार्थी भाइ छ । दिनरात मेहनत गरेर उच्च शिक्षा हासिल गर्दैछ । त आबद्ध विद्यार्थी संगठनले विद्यालयहरूमा ताला लाउँदै शिक्षा क्षेत्र ठप्प पारेकोले आजित भएर उच्च शिक्षा हासिल गर्न यहाँ आएको हो ।

एक जना राष्ट्रकै प्रतिष्ठित कलाकार छन् । जमघटमा आफ्नो कला पस्किन्छन् । उनले आफ्नो कला मर्न दिएका छैनन् । दिदी हुनुहुन्छ पूर्वतिरको । काखे छोरी छोडेर आउनु भएको ४-५ वर्ष जति भयो। के छोरीको उज्ज्वल भविष्यको निम्ति आफ्नो खुसी त्याग गर्ने त्यो कर्मठ ममतामयी आमाको मातृत्वमा देशद्रोहीको दाग देख्छस् ? एक आत्मीय भाइ छ । भर्खर जुँगाको रेखी लाग्दै गरेको। ऊ तलको बाटो लाखौं तिरेर महिनौ लगाई ज्यानको बाजी लगाएर आएको। उसले भर्खर संचालन गरेको व्यापार तेरो पार्टीको कार्यकर्ताले तोडफोड गरेछ । दिनहुँ चन्दाको धम्की आउन थालेछ ।

यहाँ विभिन्न संघ संस्था पनि छ जो दत्तचित्त भएर नेपालहरूको हितमा लागेका छन्। नेपालमा कोही बिरामी परे यहाँ चन्दा संकलन हुन्छ। प्राकृतिक प्रकोपको निम्ति कोष खडा गरेर राहत पुराउन तम्तयार हुन्छन्। यहीं जन्मेका नेपाली मूलका बालबालिकालाई नेपाली भाषा सिकाउँछन्। ती स-साना बालबालिकाहरू कलिला हात जोडेर नमस्ते गर्दा हृदय नै पग्लन्छ। थोरै वृद्धवृद्धा ढाका टोपी, दौरा र सारीमा सजिएर बाटोतिर हिँडेको देख्दा छाती गर्वले चौडा हुन्छ ।

अझ हरेक आइतबार यहाँ अवस्थित नेपाली मन्दिरमा भगवानको पूजा आराधना गर्न नेपालीहरूको घुइँचो लाग्छ । साथी, भूगोल जहाँ सुकै होस् हामीले हाम्रो संस्कृति छोडेका छैनौं । तँलाई स्मरण होला हामीले नेपाली पाठ्यक्रममा महाकविको 'के नेपाल सानो छ ' शीर्षकको निबन्ध पढेको। उतिबेला उक्त निबन्ध हामीलाई हाम्रो बौद्धिक स्तरभन्दा माथि लाग्थ्यो। अहिले म त्यो निबन्धको सार आफ्नो जीवनसँग दाँज्छु ।

तँलाई थाहा छ साथी न्यूयोर्क सहरको मुटुमा अवस्थित अति ब्यस्त टाइम्स स्क्वायरको भीडभाडमा म आफूलाई शून्य पाउँछु ।

कोलाहलभित्र आफू हराएको भान हुन्छ । तर बानेश्वर चोक मलाई आफ्नो घरको दैलो जस्तो लाग्छ । सबै अनुहारहरू परिचित लाग्छन् । नायग्रा फल्सको पानीको प्रवाहले मलाई पिल्सन्छ कि जस्तो हुन्छ । तर डेविस फल्सको पानीको गतिमा म सम्मोहित हुन्छु । ह्वाइट हाउस मलाई रित्तो रित्तो लाग्छ । सिंहदरबार कलात्मक। पिज्जा र पास्ताको स्वाद न जिब्रोले थाहा पाउछ न पेट अघाउँछ । ढिडो र मकैले पेट र जिब्रो दुबैलाई आनन्द दिन्छ । कोक र पेप्सीले प्यास मेट्दैन। तर ढुंगे धाराको पानीले मेरो सम्पूर्ण इन्द्रिय तृप्त बनाउँछ । महँगा चिल्ला गाडीले मलाई आराम दिँदैन साथी। बरु काठमाडौंको टुकटुके नै शुलभ लाग्छ ।

मसँग देश विकास र निर्माण गर्ने ठूला ठूला योजना र परियोजना नहोलान् तर आफ्नो काम गर्ने समयनिष्ठ छ । मलाई बस् मेरो काम आउँछ । एक यस्तो काम जसले अरूको जीवनमा नकारात्मक असर गर्दैन । तेरो देशद्रोहीको परिभाषाभित्र मुलुक बाहिरका सबै नेपाली पर्छन् भने भोलि चोकको चिया पसलमा चियाको चुस्की र चुरोटको सर्को तान्दै गर्दा याद गर्नु हाम्रो पसिना विदेशमा बग्छ र त रेमिट्यान्सले धानेको देशमा तैंले ठूला ठूला सिद्धान्तका गफ हाँक्न पाएको छस् ।

मभित्रको राष्ट्रियता हेर्न मासु र चिउरामा बिक्न छोडेर आफूभित्रको स्वाभिमान खडा गर्न सिक । श्रमलाई सम्मान गर्न सिक। दिउँसो आकाशमा तारा देखिएन भन्दैमा तारा आकाशमा नहुने हो र ?

सुन् साथी, जुन दिन म हरियो राहदानी बोकेर देश छोडेको थिएँ त्यही दिन आफूसँगै नेपालको एक अंश पनि बोकेर हिँडेको थिएँ ।

पर्यटकको मन जित्दै फुङफुङ्गे होमस्टे

फुङलिङ (प्रस) । ताप्लेजुङको प्रसिद्ध फुङफुङ्गे झरनामा आउने पर्यटकलाई लक्षित गरी मिक्वाखोला गाउँपालिका-४ साँबाको तेम्बामा एक वर्ष अघिदेखि सञ्चालनमा आएको होमस्टे अहिले आन्तरिक तथा बाह्य पर्यटकको पहिलो रोजाइमा पर्न थालेको छ । कोभिड-१९ को महामारीबीच सञ्चालनमा आएको होमस्टेले विस्तारै पर्यटकको मन जित्न थालेको हो ।

गाउँ घरमै उत्पादन गरेको खाद्यवस्तुले बजार पाउने भएकाले राम्रो आम्दानीसमेत हुन थालेको होमस्टे सञ्चालकको भनाइ छ । विस्तारै पाहुना आउन थालेपछि आम्दानी पनि शुरु भएको छ । फुङफुङ्गे सामुदायिक होमस्टे सञ्चालक समितिका अध्यक्ष विजय लिम्बूले पछिल्लो समय शुरु भएको आन्तरिक पर्यटकको चहलपहलले सञ्चालकमा आशा र उत्साह जगाएको बताए । कोभिडको महामारीले सबै क्षेत्र ठप्प बनाएपछि होमस्टे सञ्चालनको कुनै अनुभूत गर्न नपाएपनि अहिले घरघरमा पाहुना राख्न पाउँदा र सेवा दिन पाउँदा सञ्चालकको मुहारमा विस्तारै खुशी छाउँदै गएको लिम्बूले बताए ।

जिल्लाकै एक महत्वपूर्ण पर्यटकीय गन्तव्य फुङफुङ्गे झरनाको भ्रमण तथा अवलोकन गर्न सयौं पर्यटक त्यहाँ पुग्न थालेका छन् । ताप्लेजुङसहित पाँचथर, तेह्रथुमलगायत पूर्वका जिल्लाबाट आन्तरिक पर्यटक झरनाको भ्रमणमा पुग्ने गरेका हुन् । तेम्बा बस्तीनजिक रहेको फुङफुङ्गे झरनाको भ्रमण तथा

❖ बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

झापाका चार अस्पतालमा धमाधम अक्सिजन प्लान्ट

झापा (प्रस) । कोभिड-१९ सङ्क्रमणको दोस्रो लहर तीव्र बनेकै बेला झापाको एक सरकारीसहित चारवटा अस्पतालले अक्सिजन प्लान्ट निर्माण गर्न थालेका छन् ।

मेची प्रादेशिक अस्पतालमा बैशाख महिनाभित्र सञ्चालनमा ल्याउनेगरी प्रदेश नं १ सरकारको रु ७५ लाख लगानीमा अक्सिजन प्लान्ट निर्माणाधीन छ । कोभिड-१९ सङ्क्रमितको उपचारका लागि ७५ शैय्याको अलग अस्पतालसमेत सञ्चालन गरिरहेको मेची अस्पताल भद्रपुरमा छ । बिर्तामोडमा निजी क्षेत्रबाट सञ्चालित बीएन्डसी हस्पिटल र ओमसाई पाथिभरा हस्पिटलले आफ्नै अक्सिजन प्लान्ट निर्माण गरिरहेका छन् ।

मनमोहन सामुदायिक अस्पतालले विगत चार महिनादेखि नै अक्सिजन प्लान्ट सञ्चालनमा ल्याइसकेको जनाएको छ । झापामा पहिलो अक्सिजन प्लान्ट सञ्चालन गर्ने मनमोहन सामुदायिक अस्पतालका निर्देशक रोमणी भट्टराईले दैनिक १८ वटा सिलिण्डर अक्सिजन उत्पादन भइरहेको बताए । चार महिनाअघि शुभारम्भ कम्पनीसँगको साझेदारीमा प्लान्ट निर्माण गरिएको र उत्पादन हुन थालेपछि अक्सिजन बाहिरबाट खरिद गर्नुपर्ने झन्झटबाट अस्पतालमुक्त भएको उनले बताए ।

उनका अनुसार अस्पतालले प्रतिमहिना रु एक लाख ९५ हजारका दरले कम्पनीलाई रकम बुझाएपछि पाँच वर्षपछि मात्र प्लान्ट अस्पतालको स्वामित्वमा आउने शर्त छ । आवश्यक अक्सिजनका सिलिन्डर निजी सप्लायर्सबाट खरिद गर्दै आएका

❖ बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

बिर्तामोड नगरपालिका र इलाका प्रहरी कार्यालय अनारमनीको विशेष अनुरोध

हाल आएर छिमेकी देश लगायत नेपालमा समेत कोरोना संक्रमणको प्रकोप दिनानुदिन समुदाय स्तरमा फैलन थालेकाले सोलाई मध्यनजर राख्दै सोको रोकथाम र नियन्त्रणका लागि निम्नानुसार गर्ने/गराउनु हुन सम्पूर्ण नगरबासीहरुमा हर्दिक अनुरोध गरिन्छ ।

निम्नः-

(१) भौतिक रुपमा उपस्थित भै सञ्चालन गर्ने सबै प्रकारका सभा सम्मेलन, खेलकुद, विवाह, ब्रतबन्ध, पास्नी, मेला, महोत्सब, जात्रा, पर्व, धार्मिक अनुष्ठान, मलामी लगायतका अत्यावश्यक परम्परागत धार्मिक तथा सांस्कृतिक कृयाकलापहरु सञ्चालन गर्दा/गराउँदा नेपाल सरकारले तोकेकोजनस्वास्थ्य सम्बन्धि मापदण्डको पूर्णरुपले पालना हुने गरि बढीमा २५ जनासम्म सहभागि हुने गरि मात्र गर्ने र त्यस्ता कार्यक्रमहरु पार्टी प्यालेसमा गर्ने भए अनिवार्यरुपमा स्थानीय प्रशासनको पूर्वस्विकृति लिएर मात्र गर्ने/गराउने ।

(२) सार्बजनिक यातायातका साधन सञ्चालन गर्दा जनस्वास्थ्यको मापदण्डको पूर्ण पालना गरि सिट क्षमता भन्दा बढी यात्रु नराख्ने ,सवारी साधनमा सेनिटाईजरको व्यवस्था अनिवार्य गर्ने, यात्रुलाई मास्क लगाउन अनिवार्य गर्ने/गराउने ।

(३) कार्यालय, पसल तथा सार्बजनिक स्थलहरुमा सेनिटाईजर र मास्कको प्रयोग अनिवार्य गर्ने ।

(४) होटल तथा रेष्टुराहरु स्वास्थ्य सम्बन्धि मापदण्डको पालना गरी सेवाग्राहीहरुलाई मास्क, भाइजर र पञ्जा अनिवार्य गर्ने र बिहान ८:०० बजे देखि बेलुका ८:०० बजे सम्ममात्र सञ्चालन गर्ने/गराउने ।

(५) सिनेमा हल, पार्टी प्यालेस, डान्सबार, दोहोरी, नाचघर, क्लब, हेल्थ क्लब, जिम खाना, स्विमिङ पुल, फुटसल, सभा, आमसभा, जुलुस, हाटबजार, रङ्गशालामा हुने दर्शक सहितको खेलकुद र मानिसहरुको भिडभाड हुने अन्य सबै प्रकारका कार्यक्रम संवत् २०७८ साल वैशाख मसान्त सम्म बन्द गर्ने/गराउने ।

(६) मठ, मन्दिर, मस्जिद, गुम्बा, चर्च लगायतका धार्मिक स्थलमा जनस्वास्थ्यका मापदण्ड पालना गर्ने गरी संवत् २०७८ साल बैशाख मसान्त सम्म नित्य पूजा, ध्यान र प्रार्थना मात्र गर्ने/गराउने ।

(७) सभा, सम्मेलन, गोष्ठी, सेमिनार, समीक्षा, बैठक, तालिम, प्रशिक्षण जस्ता क्रियाकलापहरु संचालन गर्दा भर्चुअल माध्यमबाट गर्ने । भौतिक रुपमा उपस्थित भई गर्नै पर्ने भएमा बढीमा पच्चीस जना मात्र सहभागी रहने गरी जनस्वास्थ्य मापदण्ड पालना गरी संचालन गर्ने तर सुरक्षा निकायले आन्तरिक तालिमको हकमा जनस्वास्थ्यका मापदण्ड पालना हुने व्यवस्था मिलाई संचालन गर्न सकिने ।

(८) कोभिड-१९ को रोकथाम, नियन्त्रण, उपचार र निगरानीका लागि टोल सुधार समिति वा उपभोक्ता समितिले दुई मिटरको भौतिक दुरी, मास्कको अनिवार्य प्रयोग, सार्वजनिक स्थानमा साबुन पानीले हात धुने लगायत जनस्वास्थ्यका मापदण्डहरु पालना भए नभएको सूचना वडा कार्यालय तथा नगरपालिकालाई दिने ।

(९) आमनागरिकले घर बाहिर निस्कँदा अनिवार्य रुपमा मास्कको प्रयोग गर्ने,

१०) कोरोना रोगको संक्रमणबाट आफू पनि बचौँ र अरुलाई पनि बचाउँ ।

बिर्तामोड नगरपालिका
इलाका प्रहरी कार्यालय, अनारमनी
बिर्तामोड, झापा

सूचना

२०७५ साल भदौ १ गते देखि लागूभएको अपराध संहतामा रहेका मुख्य व्यवस्थाहरु :

- जबर्जस्ती करणी गरी ज्यान मारेमा आजीवन (जीवित रहेसम्म) कैद हुने,
- क्रुर यातना दिई वा निर्ममतापूर्वक ज्यान मारेमा आजीवन (जीवित रहेसम्म) कैद हुने,
- य सार्वजनिक रुपमा उपभोग हुने पेय वा खाद्य पदार्थमा विष हाली ज्यान मारेमा आजीवन (जीवित रहेसम्म) कैद हुने ।

नेपाल सरकार
सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालय
सूचना तथा प्रसारण विभाग

मानव डेन्टल

काँकरभिट्टारोड, बोलबम पेट्रोलपम्प पूर्व, बिर्तामोड
फोन: ०२३-५४२६१६, मो: ९८५२६४०४०५

दैनिक सेवाको लागि
❖डा. मेची अञ्चल अस्पतालबाट
❖डा. भैरहवाबाट
❖डा. काठमान्डौबाट

स्वास्थ्य मुस्कान, स्वास्थ्य जीवन, यही हो मानव डेन्टलको पहिचान

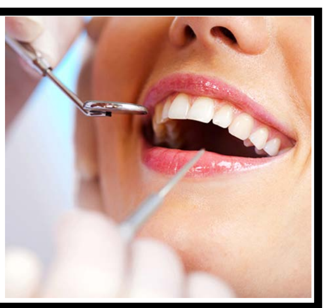

प्रतिदिन वर्गीकृत विज्ञापन

अब मेसिनबाट घरको झ्याल तथा ढोकाको बुट्टा

PALcreation
bhadrapur road, birtamode
023-590580, 9852671580

INDESIGN BTM
Think Creative
ADVERTISEMENT DESIGN
LOGO | POSTER
BOOK | COVER | BROCHURE
BIRTAMOD | 9807909546

सुपर काइनेटिक एक्सप्रेस कुरियर
राष्ट्रिय तथा अन्तराष्ट्रिय चिठि पत्र , पार्सल पठाउनु परे हामिलाई सम्झनुहोस ।
विगत ३ दशकदेखी अनुभवी तथा विश्वासिलो एकमात्र कुरियर
सम्पर्क:
फोन: ०२३-५४०४७८
मो: ९८५२६७७३५५
बिर्तामोड (सिटि सेन्टर), झापा
अदुवा खोला छेउ

राम्रो छपाईको लागि हामिलाई सम्झनुहोस्
-किताब -क्यालेण्डर - बिल भौचर - पोष्टर/पम्प्लेट
- पत्रपत्रिका
- स्कुलका कपि आदि...
पोखरेल अफसेट प्रेस
अतिथि सदन उत्तर (शनि मन्दिर छेउ)
बिर्तामोड, झापा
मो: ९८१४९७४०३२, ९८१४०४१५१३

हरि ओम (UPVC) उद्योग
आवास, होटल, अस्पताल र विद्यालयका लागि अति उपयुक्त (UPVC) का झ्याल, ढोका पार्टेशन, रूफिङ, फल्स सिलिङ, स्टिल, रेलिङ लगायत सम्पूर्ण कामका लागि सधैं सम्झनुहोस ।

बिर्तामोड-१, झापा
०२३-५४२४६१/९८४२६९८५१४

तपाईकोमा प्रतिदिन आएन ?
नआएमा सम्पर्क गर्नुहोला ।
०२३-५४३८२०

वर्गीकृत विज्ञापन संकलन केन्द्रहरु :

चन्द्रगढी, भद्रपुर	दमक	मेचीनगर	उर्लाबारी	इलाम, मंगलबारे	काकँरभिट्टा	झापा बजार
लोकबहादुर कुँवर : ९८४२६८३९९६ द्रोण अधिकारी : ९८४२६२८७९१	विष्णु सुब्बा : ९८५२६७०१३७ देविबहादुर बस्नेत : ९८१७९२४६२१	चारआली : ९८४२७०३०१३ गोबिन्द घिमिरे : ९८१५९५०१५०	रुपेन्द्र शेर्मा : ९८४२०९२४०६ विराटनगर क्रिएटिभ आई: ०२१-५२५६१०	रणवीर लिम्बू ९८१६९८४७५७	फ्रेन्डसिप पुस्तक पसल ०२३-५६२४२४	बरत राजवंशी ९८१७०४९००१

राशिफल

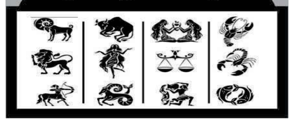

मेष: प्रतिस्पर्धीहरू किनारा लाग्नेछन् भने मुद्दामा पनि विजय सम्भावना छ ।
वृष: आँटले सजिलै लक्ष्यमा पुर्याउनेछा सुखद समाचारले दिन उत्साहपूर्ण रहनेछ ।
मिथुन : आश्वासन बाँड्नेहरूले भुक्याउन सक्छन् ।
कर्कट : विभिन्न उपहार प्राप्त हुने समय छ ।
सिंह : अरूका लागि बुद्धि र धन खर्चनु पर्नेछ ।
कन्या : अवसर आए पनि काममा पछि परिनेछ ।
तुला : कामको राम्रै मूल्यांकन भए पनि उधारोमा व्यापार हुनेछ ।
वृश्चिक : आम्दानीका स्रोत भेटिए पनि धेरै फाइदा उठाउन नसकिएला ।
धनु : सफलताले हिम्मत दिलाउनेछ ।
मकर : सामान्य कामका लागि दौडधुप गर्नुपर्नेछ । तत्काल फाइदा नहुने काममा जुट्नुपर्ला ।
कुम्भ : फाइदा हुने काम र जिम्मेवारी हात पार्ने मौका छ ।
मीन : पहिलेका समस्या दोहोरिनाले अलमल बढ्न सक्छ ।